

# EU-MIDIS — et overblik

## Indledning til FRA's EU-undersøgelse om forskelsbehandling

Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)

20 09	<b>EU-MIDIS</b>
	Den Europæiske Unions Undersøgelse om mindretal og forskelsbehandling
	Dansk
	



EU-MIDIS — et overblik

**Indledning til FRA's EU-undersøgelse om forskelsbehandling**

Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)

## Præsentation af FRA og EU-MIDIS

EU's befolkning er ikke homogen, og dette kommer i stadigt stigende grad til udtryk. Ud over etablerede mindretal såsom romaerne og de nationale mindretal, har indvandringen fra lande uden for EU i de seneste år spillet en betydelig rolle i skabelsen af den etniske og kulturelle mangfoldighed i EU. Dertil kommer ligeledes befolkningsbevægelserne inden for EU som følge af udvidelsen i 2004 og 2007 og princippet om bevægelsesfrihed for EU-borgere. Dette er med til at skabe en dynamisk og stadigt mere mangfoldig befolkning i medlemsstaterne.

### Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) — kort om aktiviteterne

#### Forskning, dataindsamling og analyse:

- indsamling, analyse og formidling af objektive, troværdige og sammenlignelige oplysninger om udviklingen af grundlæggende rettigheder i EU
- udarbejdelse af metoder og standarder til forbedring af dataenes kvalitet og sammenlignelighed på EU-niveau
- gennemførelse og fremme af videnskabelig forskning og undersøgelser.

#### Råd til EU-institutioner og medlemsstater:

- at udarbejde og offentliggøre resultater og udtalelser til EU-institutioner og medlemsstater ved gennemførelse af EU-lov
- at offentliggøre en årsberetning om grundlæggende rettigheder i EU, temarapporter på grundlag af agenturets forskning og undersøgelser og at fremhæve eksempler på god praksis vedrørende grundlæggende rettigheder.

#### Bevidsthedsskabelse og samarbejde med civilsamfundet:

- at skabe bevidsthed om grundlæggende rettigheder
- at fremme dialogen med civilsamfundet
- at skabe og koordinere en platform for grundlæggende rettigheder med henblik på udveksling af information og videnssamling.

**EU-MIDIS har til formål at levere evidensbaseret information, der kan hjælpe politikere og andre centrale interessenter med at håndtere diskriminerende og racistiske handlinger og forbedre hjælpestrukturer for ofre for forskelsbehandling og racistisk begrundet kriminalitet.**

### Kort om EU-MIDIS

- **EU-MIDIS står for »Den Europæiske Unions undersøgelse om mindretal og forskelsbehandling« (»European Union Minorities and Discrimination Survey«).**
- **Det er den første undersøgelse af sin art for systematisk at interviewe mindretal i alle EU-medlemsstater** om deres oplevelser med forskelsbehandling, bevidsthed om rettigheder og anmeldelsessteder for forskelsbehandling, ofre for racistisk begrundet kriminalitet og oplevelser med de retshåndhævende instanser og grænsekontrol.
- **Ved at anvende samme standardiserede spørgeskema i alle lande** kan EU-MIDIS sammenligne resultaterne fra forskellige adspurgte grupper.
- **23 500 personer med indvandrerbaggrund og fra etniske mindretal blev interviewet ansigt til ansigt i alle 27 EU-medlemsstater i løbet af 2008.**
- **5 000 personer fra flertalsbefolkningen, der bor i samme områder som mindretal, blev interviewet** i ti medlemsstater for at kunne sammenligne resultaterne vedrørende nogle centrale spørgsmål.
- **Spørgeskemaet bestod af 150 spørgsmål og 300 variabler** under hensyntagen til alle personernes mulige svar til hvert spørgsmål. Derudover vil resultaterne senere kunne analyseres i forhold til den adspurgtes karakteristika såsom køn og alder, som af statistiske årsager blev anonymt indsamlet.
- **Hvert interview varede mellem 20 minutter og en time** afhængig af graden af den adspurgtes oplevelse af diskrimination og viktimering.

## Derfor har vi brug for en undersøgelse

Mens mangfoldigheden i medlemsstaternes befolkninger øges, har agenturets rapporter igen og igen vist, at der i mange lande ikke findes tilstrækkelige data om mindretallene. Der er behov for disse data for at kunne måle mindretallenes integration i de europæiske samfund samt omfanget af forskelsbehandling og kriminel viktimering, herunder den racistisk begrundede kriminalitet, der opleves af mindretal. Dette gælder for etniske minoriteter, indvandrere, nationale mindretal og EU-borgere, der flytter til og inden for EU.

I nogle medlemsstater og på EU-plan er der igangsat aktiviteter som forsøg på at afhjælpe manglen på konkrete data om mindretals erfaringer med forskelsbehandling og viktimisering. Disse data kan ligeledes anvendes som indikatorer for social integration og marginalisering. Dataindsamlingen i EU fokuserer dog fortsat på flertalsbefolkningens erfaringer, idet det er eksisterende stikprøvemethoder inden for undersøgelsesforskning, der bliver anvendt — såsom Eurobarometer og europæiske undersøgelser af sociale forhold. Disse metoder gør det kun muligt at inddrage et fåtal af deltagere fra mindretalsgrupper. Politikere er derfor stadig dårligt informeret om, hvordan mindretal selv oplever hverdagen i EU-medlemsstaterne. Denne fortsatte mangel på data og i betydelig grad sammenlignelige data gør det vanskeligere for politikere på nationalt niveau og EU-niveau at udarbejde og målrette initiativer til bekæmpelse af forskelsbehandling og viktimisering af mindretal.

FRA har med støtte fra agenturets centrale interessenter foranlediget udarbejdet en EU-dækkende undersøgelse i de 27 EU-medlemsstater om udvalgte indvandrersgrupper og grupper af etniske minoriteters oplevelser med forskelsbehandling og kriminel viktimisering, herunder oplevelser med racistisk begrundet kriminalitet og diskriminerende retshåndhævelse.

## Hvad blev der spurgt om i undersøgelsen?

Størstedelen af undersøgelsens spørgsmål i EU-MIDIS behandlede følgende emner:

- opfattelsen af forskellige typer forskelsbehandling i det land, de bor i, samt kendskab til deres rettigheder og hvor de kan anmelde forskelsbehandling
- de adspurgtes erfaringer med forskelsbehandling på grund af deres mindretalsbaggrund inden for ni forskellige områder af hverdagslivet, og om de anmeldte forskelsbehandlingen
- de adspurgtes oplevelser som offer for forbrydelser inden for fem områder, herunder om deres viktimisering skete udelukkende eller delvis på grund af deres mindretalsbaggrund, og om de meldte viktimiseringen til politiet

Medlemsstat	Forkortelse
Belgien	BE
Bulgarien	BG
Tjekkiet	CZ
Danmark	DK
Tyskland	DE
Estland	EE
Irland	IE
Grækenland	EL
Spanien	ES
Frankrig	FR
Italien	IT
Cypern	CY
Letland	LV
Litauen	LT
Luxembourg	LU
Ungarn	HU
Malta	MT
Nederlandene	NL
Østrig	AT
Polen	PL
Portugal	PT
Rumænien	RO
Slovenien	SI
Slovakiet	SK
Finland	FI
Sverige	SE
Det Forenede Kongerige	UK
<b>Central- og Østeuropa</b>	<b>CØE</b>
<b>Tidligere Jugoslavien</b>	<b>Eks-JU</b>

- mødet med de retshåndhævende instanser, toldvæsenet og grænsekontrollen, og om de adspurgte så sig selv som ofre for etnisk profilerende forskelsbehandling.

Deltagerne blev spurgt om deres oplevelser med forskelsbehandling og viktimisering i de sidste fem år og de sidste 12 måneder.

# Hvad kan EU-MIDIS vise?

## Nogle eksempler fra undersøgelsen

- Undersøgelsens fuldstændige datasæt vil være en omfattende og vidtrækkende kilde til oplysninger om forskellige mindretalsgruppers oplevelser med forskelsbehandling og viktimering i hver af de 27 EU-medlemsstater.
- Det følgende er kun en forsmag på, hvad det fuldstændige datasæt vil vise, og hvordan resultaterne kan analyseres på forskellig vis.

### Opfattelse af forskelsbehandling

De adspurgte skulle angive, om de mente, at forskelsbehandling er meget udbredt, temmelig udbredt, temmelig sjælden, meget sjælden eller ikke-eksisterende.

**Forud for spørgsmål om »forskelsbehandling« introducerede interviewereren begrebet forskelsbehandling for de adspurgte, idet han gav et eksempel med en person, der bliver dårligere behandlet end andre på grund af et specifikt personligt træk såsom personens etniske oprindelse eller mindretalsbaggrund.**

Figur 1 viser procentdelen af adspurgte i hver gruppe, der mener, at forskelsbehandling på grund af »etnisk oprindelse eller indvandrerbaggrund« var meget eller temmelig udbredt i deres land.

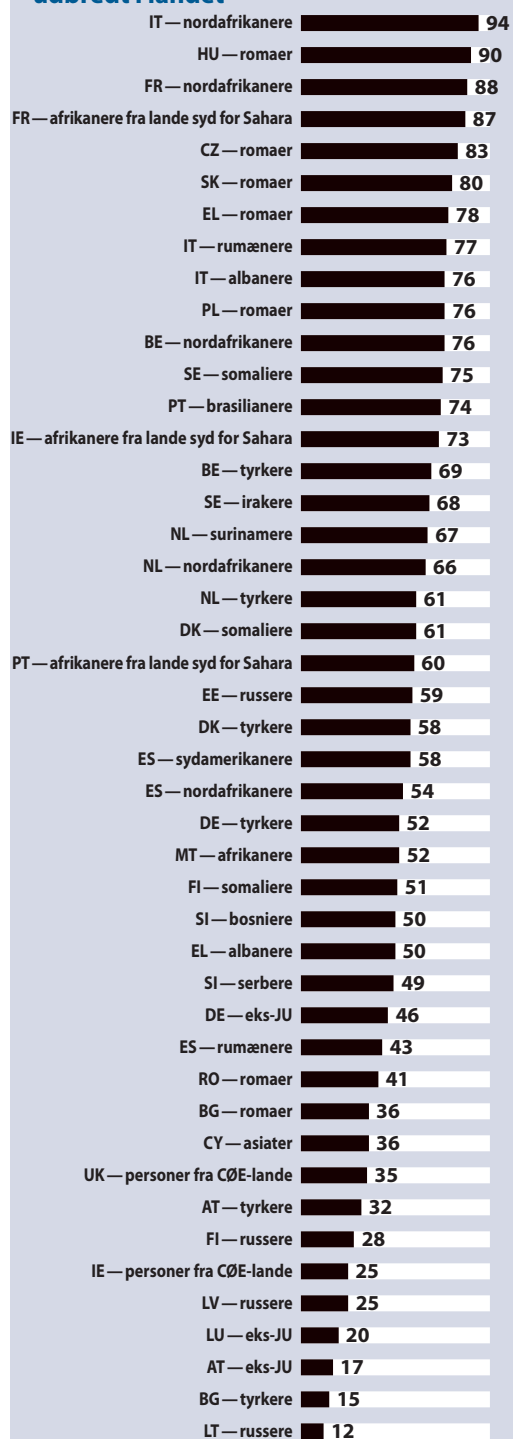
Disse resultater skal fortolkes med forsigtighed, da de er taget fra meget forskellige grupper. Ikke desto mindre viser resultaterne, at størstedelen af de adspurgte mindretalsgrupper i EU-MIDIS mente, at forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse eller indvandrerbaggrund er udbredt i den medlemsstat, de blev interviewet i.

Dette giver et billede af, i hvor høj grad mindretal i EU enten selv føler sig udsatte for forskelsbehandling på grund af deres etniske baggrund eller indvandrerbaggrund eller mener, at forskelsbehandling på denne baggrund er udbredt i henhold til andre.

Når man ser på resultaterne, er der en række bemærkelsesværdige forskelle i svarene fra de forskellige grupper med samme baggrund. Kun en lille del af de adspurgte romaer i Rumænien og Bulgarien (hhv. 41 % og 36 %) mente f.eks., at forskelsbehandling på grund

Figur 1

**Procentdel af adspurgte, der mener, at forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse eller indvandrerbaggrund er udbredt i landet**



EU-MIDIS, spørgsmål A1A

af deres etniske oprindelse eller indvandrerbaggrund er udbredt, mens procentdelene for de adspurgte romaer i de fem andre medlemsstater, hvor romaer blev interviewet, til sammenligning lå på mellem 75 % i Polen og 90 % i Ungarn.

Undersøgelsens første »Data in Focus«-rapport om romaerne (som blev offentliggjort i april 2009) viser, at raterne for oplevelser med forskelsbehandling inden for forskellige områder i løbet af de sidste 12 måneder er lavere for romaerne i Bulgarien og Rumænien sammenlignet med romaerne i andre medlemsstater. Dette tyder på, at de adspurgte romaers opfattelser af forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse eller indvandrerbaggrund som angivet her afspejles i raterne for deres egne oplevelser med forskelsbehandling. Der er således et fast mønster mellem opfattelser af og oplevelser med forskelsbehandling.

Til sammenligning mente 59 % af russerne i Estland, at forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse og indvandrerbaggrund var temmelig eller meget udbredt. Men ved spørgsmålet om deres egne oplevelser med forskelsbehandling i løbet af de sidste 12 måneder kunne kun 17 % huske en hændelse. I dette tilfælde forekommer det, at der er en uoverensstemmelse mellem opfattelsen af forskelsbehandling og den egne oplevelse. Dette kan dog forklares på baggrund af Estlands historie og russernes kontekst i landet.

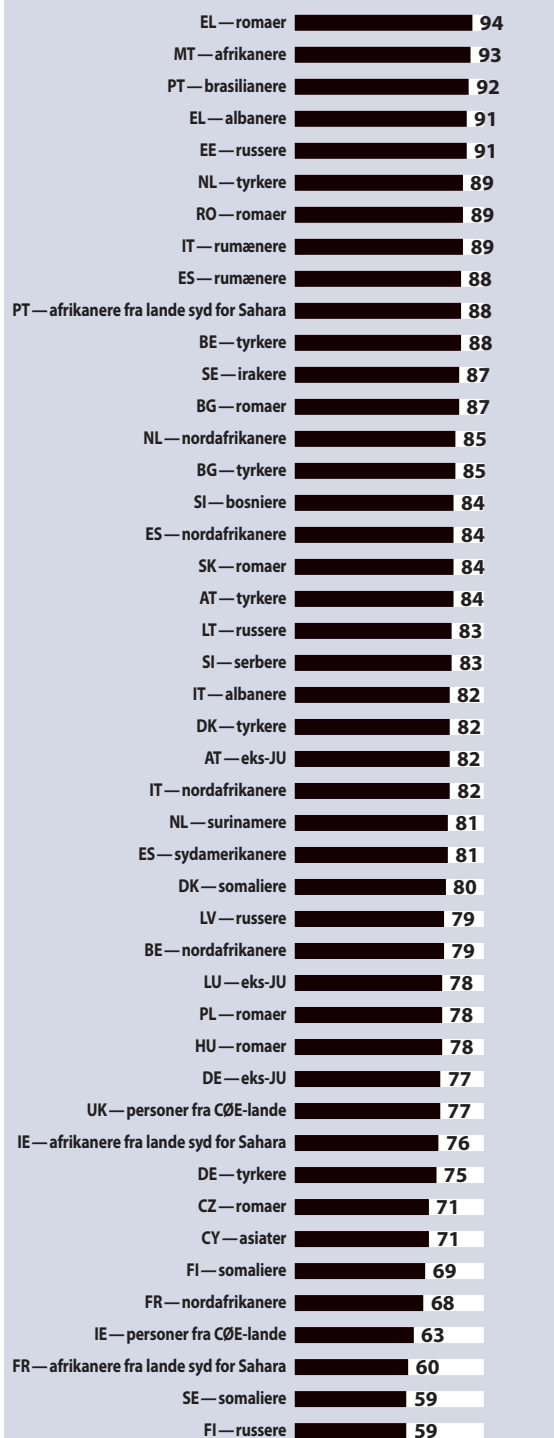
## Kendskab til hjælpe- og rådgivningsorganisationer

Deltagerne blev spurgt, om de kendte nogen organisationer i deres medlemsstat, der tilbyder hjælp eller rådgivning til personer, der er blevet udsat for forskelsbehandling — af den ene eller den anden grund.

Resultaterne i figur 2 viser, at flertallet af de adspurgte i alle grupper — fra romaerne i Grækenland til afrikanerne i Malta over somaliere i Sverige og russerne i Finland — ikke kendte nogen organisation, der tilbyder hjælp eller rådgivning til personer, der er blevet udsat for forskelsbehandling.

Dette er et foruroligende bevis på, i hvor høj grad de grupper, der er mest udsatte for forskelsbehandling i EU, er uoplyste om, hvor de kan få hjælp, hvis de har været udsat for forskelsbehandling. På samme tid afspejler dette resultat muligvis en reel mangel på støttetjenester i mange medlemsstater.

Figur 2  
**Procentdel af adspurgte, der ikke kender nogen organisation, der tilbyder hjælp og rådgivning til personer, der har været udsat for forskelsbehandling**



EU-MIDIS, spørgsmål A3

De foreløbige resultater fra EU-MIDIS om de adspurgtes kendskab til organisationer, der tilbyder hjælp og rådgivning til personer, der har været udsat for

forskelsbehandling, danner grundlaget for følgende forslag:

**EU-MIDIS viser, at der er en manglende bevidsthed om og inddragelse af tjenester, der yder hjælp og rådgivning — »adgang til retfærdighed« — for mindretal, som er udsatte for forskelsbehandling.**

**For det første** — Der skal investeres i, at de personer, der er udsatte for forskelsbehandling, bliver bevidste om, hvor de kan henvende sig for at få hjælp og rådgivning.

**For det andet** — Der skal tildeles midler til oprettelse og/eller vedligeholdelse af organisationer, der har til opgave at hjælpe personer, der har været udsat for forskelsbehandling.

**For det tredje** — De personer, der udsættes for forskelsbehandling, skal opfordres til og skal føle sig i stand til at anmelde deres oplevelser til en kompetent organisation eller på stedet, hvor forskelsbehandlingen har fundet sted, i forvisning om at deres anmeldelser vil blive taget alvorligt.

## Oplevelser med forskelsbehandling

**Resultaterne her fokuserer på personers oplevelser i løbet af de sidste 12 måneder.**

Deltagerne blev spurgt om deres oplevelser med forskelsbehandling på grund af deres indvandrerbaggrund eller etniske oprindelse inden for ni områder af hverdagslivet (se boks 1).

Hvis de i deres besvarelse angav, at de i de sidste 12 måneder havde været udsat for forskelsbehandling, blev de bedt om at besvare en række opfølgningsspørgsmål for hvert område af forskelsbehandlingen:

- Hvor mange gange hver type af forskelsbehandling havde fundet sted i løbet af de sidste 12 måneder.
- Om de eller en anden person anmeldte den seneste hændelse inden for hver type af forskelsbehandling til et kontor eller en organisation med ansvar for anmeldelser eller på stedet, hvor forskelsbehandlingen havde fundet sted.

- Hvis forskelsbehandlingen ikke blev anmeldt til en organisation eller på stedet, hvor forskelsbehandlingen havde fundet sted, blev de interviewede bedt om at forklare, hvorfor dette ikke var sket, idet de kunne angive ti mulige årsager til dette på baggrund af det, de adspurgte havde svaret i undersøgelsen. Disse årsager omfattede »frygt for trusler fra gerningsmændene ved anmeldelse af forskelsbehandlingen«, »der ville ikke ske noget/intet ville ændre sig ved at anmelde forskelsbehandlingen« osv.

**De adspurgte romaer angav den højeste forskelsbehandling — hver anden roma angav, at de havde været udsat for forskelsbehandling i løbet af de sidste 12 måneder.**

**Figur 3 viser den gennemsnitlige rate for forskelsbehandling for syv adspurgte samlede grupper — dette gælder for de adspurgte, der angav, at de blev udsat for forskelsbehandling mindst én gang i løbet af de sidste 12 måneder inden for et af de ni områder af forskelsbehandling, de blev spurgt om.**

### BOKS 1

#### Områder af forskelsbehandling

EU-MIDIS spurgte deltagerne om den forskelsbehandling, de havde været udsat for i løbet af de sidste 12 måneder eller de sidste fem år på grund af deres indvandrerbaggrund eller etniske oprindelse inden for ni områder:

- 1) i forbindelse med jobsøgning
- 2) på arbejdet
- 3) i forbindelse med søgning efter hus eller lejlighed (leje eller køb)
- 4) af medarbejdere inden for sundhedssektoren
- 5) af medarbejdere inden for de sociale tjenester
- 6) af medarbejdere inden for skolevæsenet
- 7) på en café, en restaurant eller en bar
- 8) ved indgange til eller i butikker
- 9) i forbindelse med åbning af en bankkonto eller lånoptagelse.

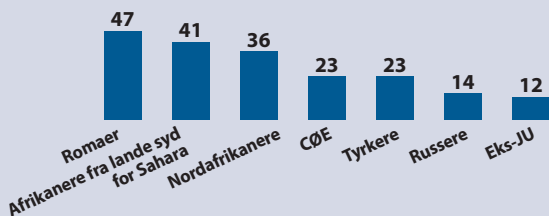
De adspurgte fra Afrika syd for Sahara (41 %) og Nordafrika (36 %) angav en høj rate af forskelsbehandling.

I forbindelse med dem, der angav, at de havde været udsat for forskelsbehandling, **viste undersøgelsen, at langt størstedelen ikke anmeldte deres oplevelser med forskelsbehandling til en organisation eller på stedet, hvor forskelsbehandlingen havde fundet sted.**



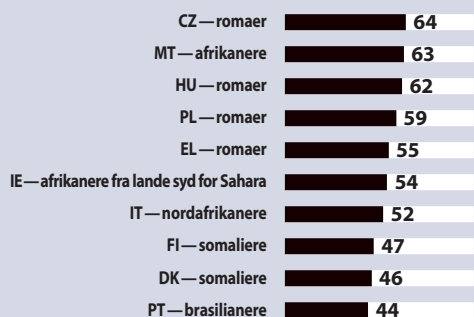
Figur 3  
**Procentdel, der er blevet udsat for forskelsbehandling inden for mindst ét af de ni områder**

I løbet af de sidste 12 måneder



**De ti grupper med den højeste forskelsbehandlingsrate, ni områder (%)**

I løbet af de sidste 12 måneder



EU-MIDIS, spørgsmål CA2-C12

Eksempelvis anmeldte kun 20 % af de adspurgte fra Afrika syd for Sahara deres seneste oplevelse med forskelsbehandling. For andre samlede grupper lå andelen af dem, der anmeldte hændelsen til en organisation eller på stedet, hvor forskelsbehandlingen havde fundet sted, mellem 21 % for romaerne og 12 % for de adspurgte fra Central- og Østeuropa.

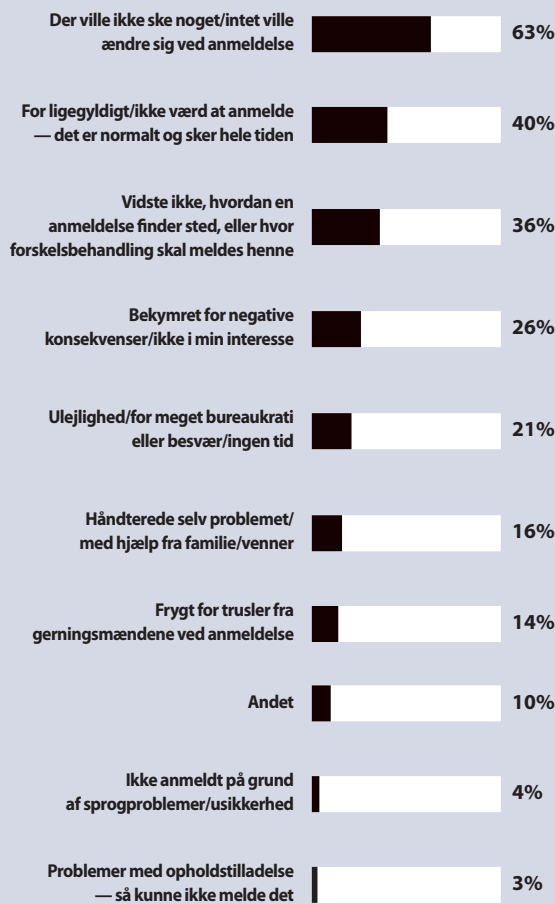
**I henhold til figur 4 er de adspurgtes hovedårsag til ikke at anmelde deres seneste oplevelse med forskelsbehandling, at der ikke ville ske noget, eller at intet ville ændre sig efter anmeldelse af hændelsen.**

**På samme tid vidste 36 % ikke, hvordan en anmeldelse finder sted, eller hvor forskelsbehandling skal anmeldes.** At forskelsbehandling er et hverdagsfænomen understreges af, at 40 % mente, at deres sidste oplevelse var ligegyldig, eller at de ikke anmeldte oplevelsen, fordi »det er normalt og sker hele tiden«.

Ved at se to svar under ét i forhold til ikke-anmeldelse — »bekymret for negative konsekvenser« og »frygt for trusler fra gerningsmændene« — angav 40 % af de adspurgte disse som årsager til deres ikke-anmeldelse.

Figur 4  
**Årsager til ikke at anmelde det seneste tilfælde af forskelsbehandling**

I løbet af de sidste 12 måneder, alle adspurgte



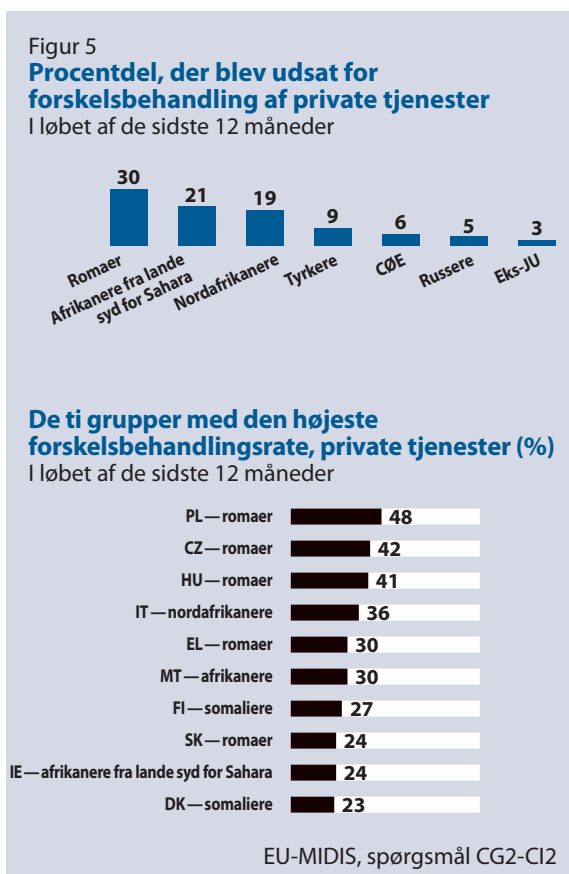
EU-MIDIS, spørgsmål CA5-C15

Dette tyder på, at forskelsbehandling ikke kan ses som en ubetydelig ting for alle adspurgte.

## EKSEMPEL: FORSKELSBEHANDLING UDØVET AF PRIVATE TJENESTER

### Omfanget af forskelsbehandling udøvet af private tjenester

Figur 5 behandler et område inden for forskelsbehandling — private tjenester (herunder resultater for forskelsbehandling på en café, en restaurant eller en bar, ved indgange til eller i butikker og i forbindelse med åbning af en bankkonto eller lånoptagelse) — og viser, at en stor del af den generelle forskelsbehandling af samlede grupper sker på området for private tjenester. Romaerne angiver endnu en gang at være den gruppe, der er mest udsat for

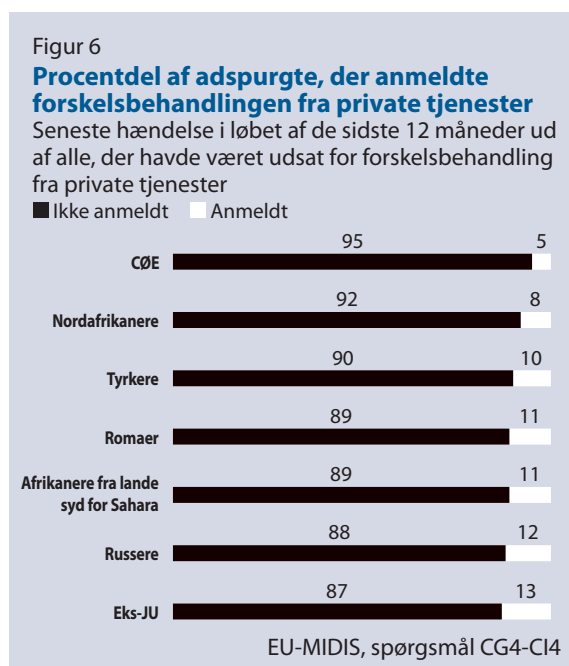


forskelsbehandling, efterfulgt af personer fra Afrika syd for Sahara og nordafrikanere.

Ved at se på de ti individuelle grupper med den højeste angivne rate af forskelsbehandling fra private tjenester blandt alle adspurgte grupper i EU-MIDIS ses det, at romaerne optager de første tre pladser. Samlet er det enten de adspurgte fra det afrikanske kontinent eller romaerne, der angiver det højeste niveau af forskelsbehandling.

### **Anmeldelse af forskelsbehandling i private tjenester**

I forhold til antallet af dem, der blev udsat for forskelsbehandling fra private tjenester og anmeldte denne forskelsbehandling til en kompetent organisation eller på stedet, hvor forskelsbehandlingen havde fundet sted, viser figur 6, at flertallet af alle adspurgte i alle undersøgelsens grupper ikke anmeldte forskelsbehandlingen. Eksjugoslaverne var med 13 % den gruppe, der havde den største anmeldelsesprocent, mens central- og østeuropæerne med 5 % havde den laveste anmeldelsesprocent.



## **Racistisk kriminalitet**

EU-MIDIS spurgte deltagerne om deres oplevelser med fem kriminalitetstyper i løbet af de sidste 12 måneder (se boks 2). Hvis de adspurgte angav, at de havde været offer for en bestemt slags kriminalitet i løbet af de sidste 12 måneder, blev de efterfølgende bedt om at besvare nogle opfølgningsspørgsmål om kriminalitetens art. De blev navnlig spurgt om, hvorvidt de mente, at kriminaliteten havde et racistisk motiv.

De personer, der angav, at de i løbet af de sidste 12 måneder havde været ofre for overfald og trusler eller for alvorlig chikane — i henhold til EU-MIDIS: en forbrydelse mod individet — blev af interviewerens bedt om at besvare detaljerede spørgsmål om arten af den seneste hændelse. Disse spørgsmål omhandlede følgende:

- Antallet af gange, det fandt sted i løbet af de sidste 12 måneder.
- Om hændelsen vurderes til at have et racistisk motiv — og ved kvinder, om de mente, at det skete, fordi de var kvinder.
- Om der var en enkelt eller flere gerningsmænd.
- Hvem gerningsmændene var — f.eks. en for ofret kendt eller ukendt person, et medlem af en racistisk bande osv.
- Om gerningsmændene havde samme mindretalsbaggrund, en anden mindretalsbaggrund eller var fra flertalsbefolkningen.

Figur 7

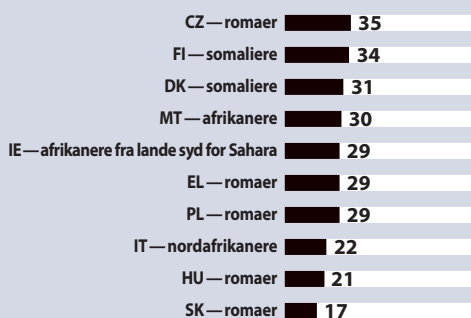
**Rate for racistisk kriminel viktisering, fem forbrydelser (%)**

I løbet af de sidste 12 måneder



**De ti grupper med den højeste rate for racistisk kriminel viktisering, fem forbrydelser (%)**

I løbet af de sidste 12 måneder



EU-MIDIS, spørgsmål DA3-DC3, DD4, DE5

- Om gerningsmændene brugte et racistisk eller religiøst stødende sprog.
- Om hændelserne blev meldt til politiet. Hvis dette ikke var tilfældet, blev de interviewede bedt om at forklare, hvorfor det ikke blev meldt, idet de kunne angive ti mulige årsager til dette på baggrund af det, de adspurgte havde svaret i undersøgelsen: fra »frygt for trusler fra gerningsmændene ved anmeldelse af hændelsen« til »ikke tiltro til, at politiet ville kunne gøre noget«.
- Hvor alvorlig hændelsen var for den interviewede.

BOKS 2

**Viktiseringsområder**

EU-MIDIS spurgte deltagerne om den viktisering, de havde oplevet i løbet af de sidste 12 måneder eller de sidste fem år inden for fem områder:

- 1) tyveri af eller i et køretøj
- 2) indbrud eller indbrudsforsøg
- 3) tyveri af personlige ejendele uden brug af magt eller trusler
- 4) overfald og trusler
- 5) alvorlig chikane.

Hvis de adspurgte angav at have været udsat for en forbrydelse, blev de efterfølgende bedt om at besvare detaljerede spørgsmål, herunder om de mente, at deres viktisering var racistisk motiveret.

Disse detaljerede oplysninger vil blive præsenteret i en kommende »Data in Focus«-rapport fra EU-MIDIS vedrørende kriminel viktisering. Denne rapport vil omfatte information om hændelsernes art og navnlig om uanmeldt racistisk kriminalitet, hvilket kan være til stor gavn for de retshåndhævende instanser og initiativer til forebyggelse af kriminalitet i arbejdet med at få kendskab til denne type kriminalitet. Resultaterne kan ligeledes bruges af organisationer, der hjælper ofre, og ngo'er, der arbejder med mindretal, der er udsatte for viktisering.

**Figur 7 viser raten for racistisk kriminel viktisering for syv adspurgte samlede grupper — de adspurgte, der angav, at de blev udsat for racistisk kriminalitet mindst én gang i løbet af de sidste 12 måneder inden for et af undersøgelsens fem kriminalitetsområder.**

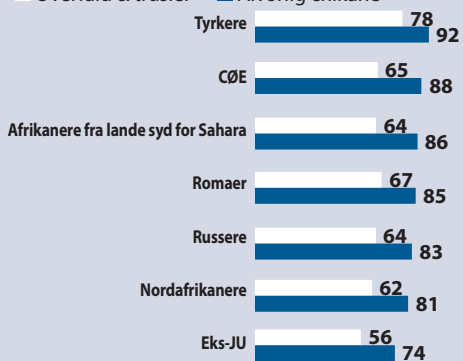
Ligesom ved forskelsbehandlingen viser EU-MIDIS i forhold til udsathed for racistisk viktisering, at romaer og personer fra Afrika syd for Sahara angiver flere negative oplevelser.

Figur 8

**Procentdel af uanmeldt racistisk kriminalitet i henhold til type (overfald og trussel eller alvorlig chikane)**

I løbet af de sidste 12 måneder ud af alle ofre for racistisk kriminalitet mod personen

Overfald & trusler Alvorlig chikane



EU-MIDIS, spørgsmål DD4 & DD11 og DE5 & DE10

**Én ud af to adspurgte, som havde været udsat for racistiske overfald og trusler samt alvorlig chikane, angav, at de ikke anmeldte deres seneste hændelse, fordi de ikke mente, at politiet ville kunne gøre noget.**

**Afrikанere fra lande syd for Sahara og romaer angav den højeste viktimisering — én ud af fem angav, at de havde været udsat for en »racistisk motiveret« forbrydelse i løbet af de sidste 12 måneder.**

### Anmeldelse af racistisk viktimisering

Figur 8 viser procentdelen af de adspurgte, der har angivet, at de har været udsat for racistisk motiveret kriminalitet og ikke anmeldte deres viktimisering til politiet.

For hver samlet adspurgt gruppe — i henhold til overfald og trusler samt alvorlig chikane — gælder, at størstedelen af de adspurgte ikke anmeldte deres oplevelser med viktimisering til politiet.

Fakta i agenturets årsberetning om situationen for racisme og fremmedhad i medlemsstaterne viser, at der ofte er en meget lav officiel anmeldelsesgrad af racistisk kriminalitet eller ingen officiel anmeldelse overhovedet af den racistiske kriminalitet i en række medlemsstater. Hvis man ekstrapolerede antallet af racistiske hændelser, der er blevet angivet i EU-MIDIS, i forhold til den adspurgte mindretalsbefolkning eller de adspurgte mindretalsbefolkninger i hver medlemsstat, ville resultaterne vise tusinder af tilfælde af racistisk viktimisering, der ikke bliver meldt til politiet, hvilket er grunden til, at disse tal ikke registreres af mekanismerne for officiel indsamling af officielle strafferetlige data.

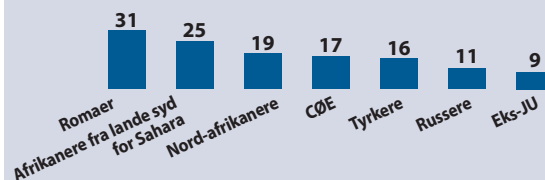
### At undgå visse steder af frygt for at blive udsat for hate crime

Ud over spørgsmål om de adspurgtes oplevelser som ofre for kriminalitet, og om de mente, at disse oplevelser havde et racistisk motiv, blev personerne i undersøgelsen spurgt, om de undgik bestemte steder af frygt for at blive overfaldet, truet eller chikaneret på grund af deres indvander- eller mindretalsbaggrund.

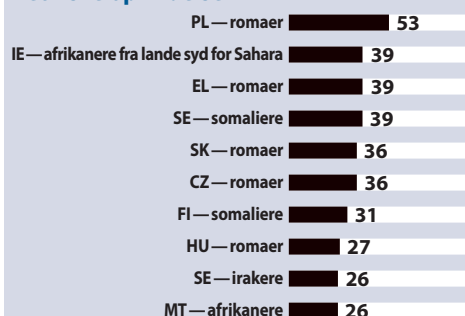
Resultaterne i figur 9 viser, at der i gennemsnit er 31 % af romaerne og en ud af fire personer fra Afrika syd for Sahara, der gør brug af undgåelsesadfærd af frygt for at blive udsat for »racistisk« kriminalitet, og én ud af fem nordafrikanere og én ud af fem central- og østeuropæere gør brug af samme adfærd. Dette betyder, at frygt for viktimisering på grund af indvandrerbaggrund eller etnisk oprindelse ikke begrænser sig til hudfarve, men ligeledes kan berøre grupper, som »ligner« flertalsbefolkningen i mange EU-medlemsstater.

Figur 9

**Procentdel af adspurgte, der undgår bestemte steder af frygt for at blive overfaldet, truet eller alvorligt chikaneret på grund af deres indvandrerbaggrund eller etniske oprindelse i løbet af de sidste 12 måneder**



**De ti grupper med den højeste procentdel af adspurgte, der undgår bestemte steder af frygt for at blive overfaldet, truet eller alvorligt chikaneret på grund af deres indvandrerbaggrund eller etniske oprindelse**



EU-MIDIS, spørgsmål DF1

**Ligesom ved forskelsbehandlingen viser undersøgelsens resultater om racistisk kriminalitet, at de officielle statistikker angiver alt for lave tal i forhold til problemets reelle udbredelse.**

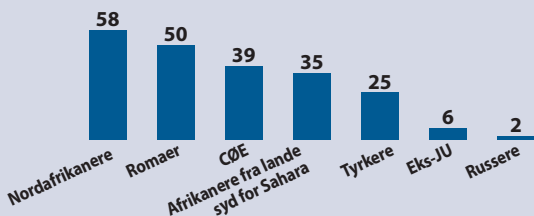
Hvis vi ser på de ti grupper med den højeste angivne undgåelsesadfærd, viser figur 9, at romaerne er placeret øverst i denne gruppe. Hver anden adspurgt roma i Polen angiver at gøre brug af denne adfærd for at undgå at blive udsat for hate crime. Grupper fra det afrikanske kontinent og i særdeleshed irakere i Sverige angiver ligeledes, at de gør brug af en lignende undgåelsesadfærd.

Denne undgåelsesadfærd medfører sandsynligvis en reduktion i antallet af hate crimes, der opleves af udsatte mindretal. På samme tid viser disse resultater en grad af den sociale marginalisering, der opleves af mange mindretalsgrupper i EU, som forværres af den adfærd, de mener, de skal gøre brug af for at forhindre at blive udsat for hate crime.

Figur 10

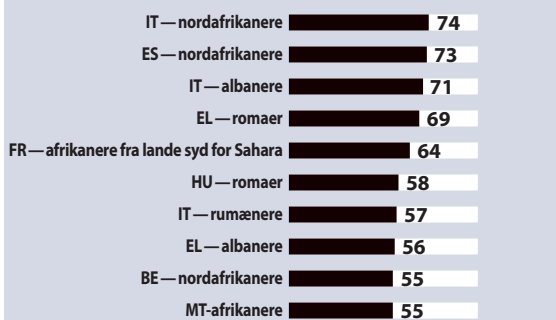
**Procentdel af adspurgte, der mener, at politiet stoppede dem på grund af deres indvandrerbaggrund eller etniske oprindelse**

Ud af alle dem, der blev standset i løbet af de sidste 12 måneder



**De ti grupper med den højeste opfattelse af, at politiet stoppede dem på grund af deres indvandrerbaggrund eller etniske oprindelse**

Ud af alle dem, der blev standset i løbet af de sidste 12 måneder



EU-MIDIS, spørgsmål F5

## Ikke-diskriminerende retshåndhævelse og politikontroller

I henhold til emnerne politiarbejde og mindretalsgrupper med henblik på EU-integration og ligebehandling spurgte EU-MIDIS deltagerne om deres møde med de retshåndhævende instanser.

### Deltagerne blev spurgt om følgende:

- Hvordan politiets behandling af dem var, da de anmeldte deres oplevelser med viktimering til politiet.
- Hvad årsagen var til, at de ikke anmeldte viktimeringen til politiet.
- Hvor mange gange de var blevet stoppet af politiet i løbet af de sidste 12 måneder, og om de mente, at de blev stoppet specifikt på grund af deres etniske oprindelse eller indvandrerbaggrund.
- Hvordan de blev behandlet i forbindelse med anden kontakt med politiet.

Figur 10 viser resultaterne for de adspurgte, der blev stoppet af politiet og mente, at de specifikt blev stoppet på grund af deres etniske oprindelse eller indvandrerbaggrund.

Følgende resultater er fremkommet ud fra de gennemsnitlige svar for de samlede grupper:

- Seks ud af ti eller 58 % af de adspurgte nordafrikanere, som blev stoppet af politiet, mener, at de blev stoppet på grund af deres etniske oprindelse eller indvandrerbaggrund.
- Hver anden roma og fire ud af ti central- og østeuropæere mener, at de blev stoppet af politiet på grund af deres etniske oprindelse eller indvandrerbaggrund.
- Når vi ser på tallene for de individuelle grupper, er det tydeligt, at det høje antal af diskriminerende politikontroller for den samlede gruppe af »central- og østeuropæere« er resultatet af det høje antal kontroller af albanere i Italien og Grækenland og rumænere i Italien.

Disse resultater viser, at nogle etniske minoriteter og indvandrergrupper i høj grad oplever, hvad de ser som diskriminerende behandling fra politiets side, og at nogle medlemsstater i høj grad gennemfører kontroller af mindretalsgrupper. Det fuldstændige datasæt vil kunne give et billede af antallet af kontroller og specifikke kontroller, der opfattes som diskriminerende af samlede og individuelle grupper af adspurgte i alle medlemsstater i løbet af en periode på 12 måneder. Resultaterne vil således kunne vise meget om, »hvem« der bliver mest kontrolleret, og der vil kunne gives et uddybende billede af resultaterne i henhold til karakteristika såsom køn, alder og religion. Derudover kan det fuldstændige datasæt vise, om de adspurgte var gående eller i et køretøj, da de blev stoppet, og hvad der skete i løbet af kontrollerne — f.eks. om de blev spurgt om identifikationspapirer, fik en advarsel eller en bøde eller blev anholdt.

EU-MIDIS indsamlede data i ti medlemsstater om antallet og frekvensen af politikontroller for 500 tilfældigt udvalgte adspurgte fra flertalsbefolkningen, der bor i de samme områder som mindretal. Der blev samlet set interviewet 5 000 fra flertalsbefolkningen. Resultaterne af dette vil blive analyseret i en fremtidig »Data in Focus«-rapport fra EU-MIDIS, der detaljeret behandler undersøgelsens resultater vedrørende retshåndhævelse og derudover mødet med grænsekontrol.

## HVORDAN KAN UNDERSØGELSENS RESULTATER VÆRE TIL GAVN FOR POLITIKERE?

Resultaterne påpeger en række emner for politikere. Disse emner skal behandles i forhold til de forskellige mindretals situation på nationalt plan og EU-plan, og emnerne vil blive uddybet i fremtidige rapporter fra EU-MIDIS efter en fuldstændig analyse af datasættet.

- Hvilke politikker og handlingsplaner findes der på EU- og medlemsstatsplan med henblik på at skabe bevidsthed blandt udsatte mindretal om deres rettigheder i forhold til EU-lov og nationale love? Hvordan kan disse på vellykket vis målrettes de forskellige grupper?
- Hvordan kan en retlighedsbaseret og tjenestecentreret kultur udvikles for at opfordre udsatte mindretal til at anmelde deres oplevelser med forskelsbehandling og lette denne proces for dem?
- Hvordan kan man sikre mindretallene, at de ansvarlige organisationer og offentlige myndigheder tager deres anmeldelser alvorligt og følger op på dem?
- Hvilken virkning har de nuværende politikker og handlingsplaner på EU- og medlemsstatsplan på at håndtere forskelsbehandling af mindretal? Er der eksempler på god praksis, som både på lang og kort sigt har vist at kunne forbedre de forskellige mindretalsgruppers situation?
- Hvilke socialpolitikker (beskæftigelse, boligforhold, sundhed, sociale tjenester, uddannelse) er mest målrettede med henblik på at bekæmpe forskelsbehandling af mindretal? Bliver socialpolitikkerne sat ind de steder, hvor der er mest brug for dem, og målrettes de til de rigtige mindretalsgrupper og/eller grupper inden for mindretalsfællesskaber — såsom kvinder eller ældre?
- Hvad kan der gøres for at håndtere mindretallenes oplevelser som ofre for racistisk motiveret kriminalitet? Hvad kan der gøres for at sikre, at racistisk viktimitisering bliver prioriteret højt som et område, hvor de retshåndhævende instanser skal gribe ind?
- Hvad skal der helt specifikt gøres for at opfordre ofre til at anmelde deres oplevelser med racistisk

viktimitisering til politiet? Hvordan kan forskellige grupper ansøres til at foretage anmeldelse?

- Hvilken virkning har etnisk profilering af de retshåndhævende instanser på forskellige mindretal og forskellige personer inden for mindretalsgrupperne — såsom unge mænd? Hvilken virkning kan profilerende handlinger, der af mindretal opfattes som diskriminerende, have?

### Nogle eksempler på specifikke resultater fra EU-MIDIS, der kan afføde politiske spørgsmål og medføre konkrete handlinger:

#### Eksempel 1:

*Antallet af hændelser med forskelsbehandling og kriminel viktimitisering, der blev angivet i undersøgelsen:*

- EU-MIDIS vil offentliggøre udbredelsen af forskelsbehandling og racistisk viktimitisering, der opleves blandt de interviewede i løbet af en periode på 12 måneder.
- Disse resultater kan i hver medlemsstat sammenlignes med de officielle regeringsdata om forskelsbehandling og viktimitisering (i form af anmeldte hændelser, registrerede forbrydelser og sager ved domstolene) og kan sammenlignes med tal fra uofficielle kilder såsom ngo'er.
- Omfanget af potentielle uanmeldte sager om forskelsbehandling og racistisk viktimitisering kan måles i hver medlemsstat i forhold til den adspurgte mindretalsgruppe eller de adspurgte mindretalsgrupper. Endvidere kan resultaterne medføre kritik af eksisterende politikker eller mangel på politikker efter anerkendelse af og som svar på forskelsbehandling og racistisk viktimitisering.

#### Eksempel 2:

*Årsager til ikke at anmelde forskelsbehandling og viktimitisering:*

- Alle adspurgte, der angiver, at de er blevet udsat for forskelsbehandling eller kriminalitet i løbet af de sidste 12 måneder, blev spurgt, om de eller en anden person anmeldte den seneste hændelse — i tilfælde af forskelsbehandling enten til en organisation, et kontor eller på stedet, hvor forskelsbehandlingen

havde fundet sted, eller i tilfælde af kriminel viktimering til politiet — og hvis det ikke blev anmeldt, blev deltagerne spurgt »hvorfor?«.

- Det fuldstændige datasæt kan give et detaljeret billede af årsagerne til ikke-anmeldelse for forskellige grupper. Disse resultater vil give et billede af adfærden bag ikke-anmeldelse, således at politikerne bedre kan forstå og som følge heraf bekæmpe årsagerne til ikke-anmeldelse med henblik på at opfordre ofrene til i fremtiden at anmelde hændelserne.

### Eksempel 3:

*Hypigheden af hændelser med forskelsbehandling og racistisk viktimering i løbet af de sidste 12 måneder:*

- Det fuldstændige datasæt vil vise, hvor mange gange de adspurgte i løbet af de sidste 12 måneder har oplevet hver type af forskelsbehandling og hver kriminalitetstype.
- Disse data vil være en god informationskilde for de personer, der ønsker at forstå og bekæmpe forskelsbehandling og racistisk kriminalitet, da resultaterne vil vise, hvilke grupper og hvilke individer inden for grupperne (f.eks. i forhold til køn

og alder) der gentagne gange er blevet udsat for forskelsbehandling eller viktimering i løbet af en periode på 12 måneder.

- På baggrund af disse data kan politikere og de retshåndhævende instanser træffe en række foranstaltninger: De kan målrette ressourcerne til dem, der er mest udsatte for forskelsbehandling og viktimering inden for en gruppe, og de kan henvende sig til de offentlige eller private tjenester, hvor forskelsbehandling mod bestemte grupper ser ud til at være mest udbredt.

Flere oplysninger og fremtidige EU-MIDIS-rapporter kan fås på:

<http://fra.europa.eu/eu-midis>

**Gallup Europe har gennemført feltarbejdet for EU-MIDIS under tilsyn af FRA-medarbejdere, som deltog i uddannelsesforløb for interviewere og observerede feltarbejdet i udvalgte medlemsstater.**



## Adspurgte grupper

**Grupperne blev udvalgt til interview i hver medlemsstat på baggrund af følgende:**

- Undersøgelsen tog udgangspunkt i oplysninger til FRA fra agenturets netværk for racisme og fremmedhad (Raxen, Racism and Xenophobia Network) af 27 nationale knudepunkter (NKP'er), som har givet agenturet detaljerede nationale årsberetninger om forskellige mindretals udsathed for forskelsbehandling og viktimering i hver medlemsstat.
- Undersøgelsen behandler den største mindretalsgruppe eller de største mindretalsgrupper i hvert land. Disse grupper skulle have en størrelse på min. 5 % for at være tilstrækkeligt store til stikprøverne inden for specifikke områder.
- De grupper, der ville kunne interviewes i mere end én medlemsstat, blev foretrukket. De »samlede« grupper — såsom »nordafrikanere« — blev skabt på baggrund af dette, således at resultaterne kunne sammenlignes mellem disse grupper.

**EU-MIDIS interviewede mellem én og tre indvandrergupper, etniske mindretalsgrupper eller nationale mindretalsgrupper i hver medlemsstat i EU med et minimum på 500 interviewede personer i hvert land.**

Ud fra denne omfangsrige gruppe af målbefolkninger identificerede undersøgelsen en række »samlede grupper« i henhold til befolkninger med samme nationalitet eller nationaliteter samt nationale mindretal såsom romaerne.

### Adspurgte EU-MIDIS-grupper

<b>Belgien</b>	nordafrikanere <sup>(1)</sup> tyrkere
<b>Bulgarien</b>	romaer tyrkere
<b>Cypern</b>	asiater <sup>(2)</sup>
<b>Danmark</b>	tyrkere somalier
<b>Estland</b>	russere
<b>Finland</b>	russere somalier
<b>Det Forende Kongerige</b>	central- og østeuropæere
<b>Frankrig</b>	nordafrikanere afrikanere fra lande syd for Sahara <sup>(3)</sup>
<b>Grækenland</b>	albanere romaer
<b>Irland</b>	central- og østeuropæere <sup>(4)</sup> afrikanere fra lande syd for Sahara
<b>Italien</b>	albanere nordafrikanere rumænere
<b>Letland</b>	russere
<b>Litauen</b>	russere
<b>Luxembourg</b>	eksjugoslavere
<b>Malta</b>	indvandrere fra Afrika (nord og syd for Sahara)
<b>Nederlandene</b>	nordafrikanere tyrkere surinamere
<b>Polen</b>	romaer
<b>Portugal</b>	brasilianere afrikanere fra lande syd for Sahara
<b>Rumænien</b>	romaer
<b>Slovakiet</b>	romaer
<b>Slovenien</b>	serbere bosniere
<b>Spanien</b>	nordafrikanere sydamerikanere rumænere
<b>Sverige</b>	irakere somalier
<b>Tjekkiet</b>	romaer
<b>Tyskland</b>	tyrkere eksjugoslavere
<b>Ungarn</b>	romaer
<b>Østrig</b>	tyrkere eksjugoslavere <sup>(5)</sup>

<sup>(1)</sup> Algeriet, Egypten, Libyen, Marokko, Sudan, Tunesien, Vestsahara.

<sup>(2)</sup> Det indiske subkontinent og Sydøstasien.

<sup>(3)</sup> Alle andre lande, der ikke hører ind under Nordafrika — herunder adspurgte surinamere med oprindelse i afrikanske lande syd for Sahara.

<sup>(4)</sup> Enhver af de 12 nye medlemsstater i EU, dog ikke Cypern og Malta, som går under forkortelsen CØE.

<sup>(5)</sup> Personer fra de nye stater, der er opstået i det tidligere Jugoslavien.



## Undersøgelsesstederne

Da indvandring hovedsageligt er koncentreret i byområder, har EU-MIDIS valgt interviewgrupper i byområder og semibyområder, idet der er fokuseret på hovedstæder og et eller to andre bycentre med en høj andel af udvalgte mindretal til interview i hver medlemsstat.

### Oprettelse af samlede grupper gør det muligt at sammenligne resultaterne mellem medlemsstaterne i de lande, hvor der var lignende grupper, der blev interviewet, f.eks.:

- **Adspurgte med romabaggrund** blev interviewet i syv medlemsstater: Bulgarien, Grækenland, Polen, Rumænien, Slovakiet, Tjekkiet, Ungarn.
- **Adspurgte med tyrkisk baggrund** blev interviewet i seks medlemsstater: Belgien, Bulgarien, Danmark, Nederlandene, Tyskland og Østrig.
- Det fuldstændige datasæt vil give et detaljeret billede over de adspurgte i henhold til oprindelsesland og muliggør en mere uddybende analyse af resultaterne.

### Interviewede personer

#### Undersøgelsen omfattede mænd og kvinder i alderen fra 16 år og opefter, som:

- selv angav at tilhøre en af de indvandrergrupper, nationale mindretalsgrupper eller etniske mindretalsgrupper, som var blevet udvalgt til interview i hver medlemsstat,
- havde boet i medlemsstaten i mindst 12 måneder,
- beherskede (et af) medlemsstatens nationale sprog i tilstrækkelig grad til at føre en simpel samtale med interviewer (der blev stillet oversættelser af spørgeskemaerne til rådighed på andre sprog, og i nogle lande havde interviewerne samme mindretalsbaggrund som de adspurgte for at kunne lette interviewprocessen).

Undersøgelsen omfattede dog en »on location«-undersøgelsesmetode, hvor mindretallene blev interviewet på deres opholdssted. Undersøgelsesstedet blev i disse tilfælde betegnet som »landsdækkende«. Dette var nødvendigt for at sikre tilstrækkelig dækning af hovedsagelig nationale mindretal på landet eller i tilfælde,

### EU-MIDIS' dækningsområde

<b>Belgien</b>	Bruxelles
	Antwerpen
<b>Bulgarien</b>	landsdækkende <sup>6</sup>
<b>Cypern</b>	landsdækkende
<b>Danmark</b>	København
	Odense
<b>Estland</b>	Tallinn
<b>Finland</b>	Helsinfors' metroområde
<b>Det Forenede Kongerige</b>	Londons metroområde
<b>Frankrig</b>	Paris' metroområde
	Marseille
	Lyon
<b>Grækenland</b>	Athen
	Thessaloniki
<b>Irland</b>	Dublins metroområde
<b>Italien</b>	Rom
	Milano
	Bari
<b>Letland</b>	Riga
	Daugavpils
<b>Litauen</b>	Vilnius
	Visaginas
<b>Luxembourg</b>	landsdækkende
<b>Malta</b>	landsdækkende
<b>Nederlandene</b>	Amsterdam
	Rotterdam
	Haag
	Utrecht
<b>Polen</b>	landsdækkende
<b>Portugal</b>	Lissabons metroområde
	Setubal
<b>Rumænien</b>	Landsdækkende
<b>Slovakiet</b>	landsdækkende
<b>Slovenien</b>	Ljubljana
	Jesenice
<b>Spanien</b>	Madrid
	Barcelona
<b>Sverige</b>	Stockholm
	Malmø
<b>Tjekkiet</b>	landsdækkende
<b>Tyskland</b>	Berlin
	Frankfurt
	München
<b>Ungarn</b>	Budapest
	Miskolc
<b>Østrig</b>	Wien

<sup>(6)</sup> I henhold til opholdsstedet for de relevante målgrupper.

hvor der ikke fandtes adskilte, afgrænsede byområder (f.eks. i Cypern og Malta).

Samlet set blev EU-MIDIS-feltarbejdet gennemført to forskellige steder:

- i hovedstæder og andre bykerner — i 19 medlemsstater
- landsdækkende »on location« — i 8 medlemsstater.

Undersøgelsesresultaterne gengiver holdninger og oplevelser fra folk, der bor på de steder, hvor der blev gennemført interviews i hver medlemsstat.

## Interviewmetoden

**Undersøgelsen blev gennemført efter principperne for statistiske stikprøver for at sikre, at resultaterne er så repræsentative som muligt for de adspurgte grupper på de steder, hvor de blev interviewet.**

Den komplekse sammensætning af undersøgelsens målbefolkning — forskellige grupper, der var »svære at interviewe« i 27 EU-medlemsstater — kommer til udtryk i den tilsvarende komplekse undersøgelsesmetode, der omfattede en række tilgange. Alle tog udgangspunkt i sandsynlighedsberegning via stikprøver. Dette gælder dog ikke for metoden stikprøveudvælgelse ved netværksprocedure.

I seks af de 27 medlemsstater blev mindretallene identificeret ved hjælp af stikprøveudvælgelse ved netværksprocedure — der nogle gange bliver omtalt som »bekvemmelighedsudvælgelse«. Denne tilgang betyder, at medlemmerne i en målgruppe findes gennem organisationer såsom ngo'er, der arbejder med mindretal, eller på steder, hvor bestemte mindretal ofte mødes, såsom religiøse steder eller butikker med mad til bestemte mindretal.

Stikprøveudvælgelse ved netværksprocedure blev udelukkende brugt som sidste udvej af EU-MIDIS i de medlemsstater, hvor statistiske stikprøver ikke gav nok interviews i løbet af en periode på nogle uger. Denne type »bekvemmelighedsudvælgelse« blev afvist som hovedudvælgelsesmetode for undersøgelsen, fordi den ofte giver resultater, der ikke er repræsentative for mindretalsbefolkningen generelt, men kun for de medlemmer af mindretalsgruppen, som er i berøring med hinanden via forbindelser (for det meste venskabs- eller arbejdsbaserede). Til sammenligning giver statistiske stikprøver resultater, der er mere repræsentative for den adspurgte befolkning, og derfor giver dette et bedre

### EU-MIDIS' udvælgelsestilgang

**Følgende tilgange for statistiske stikprøver blev anvendt til undersøgelsen:**

- medlemsstater, hvor der findes lister over personer opdelt i nationalitet/statsborgerskab, som kunne bruges til stikprøver
- almindelig standardstikprøveudvælgelse med anvendelse af primære udvælgelseenheder for tildeling af antallet af interview på forskellige steder (på baggrund af de befolkningsdata, der er nemmest tilgængelige)
- koncentreret optælling og interne Kish Grid-stikprøver med udgangspunkt i princippet om »sidste fødselsdag«.

Yderligere oplysninger om stikprøver findes i EU-MIDIS' tekniske rapport på:

<http://fra.europa.eu/eu-midis>

grundlag for politiske initiativer for en bred gruppe i stedet for udvalgte medlemmer.

## Indberetning af resultaterne

EU-MIDIS gør det muligt at sammenligne resultaterne på forskellige måder:

- Mellem medlemsstater, der har lignende mindretalsbefolkninger, f.eks. mellem lande med adspurgte tyrkere eller mellem lande med adspurgte nordafrikanere.
- Mellem forskellige mindretalsgrupper inden for hver medlemsstat (hvor mere end én gruppe blev interviewet i en medlemsstat).
- I henhold til en række forskellige karakteristika for de adspurgte såsom køn, alder, uddannelsesniveau, beskæftigelsesstatus, religion og modersmål samt detaljer såsom antal børn i husholdningen, og om interviewet fandt sted i et mindretalsdomineret område.
- Mellem adspurgte mindretals- og flertalsgrupper, idet der blev spurgt om det samme vedrørende følgende: (1) oplevelser med de retshåndhævende instanser for mindretals- og flertalsbefolkninger, der bor i samme områder i ti medlemsstater, (2) resultaterne fra denne undersøgelse og resultater fremkommet fra samme spørgsmål fra andre undersøgelser om medlemsstaters flertalsbefolkninger — herunder spørgsmål fra Eurobarometer.

- En generel sammenligning af undersøgelsens resultater for de forskellige adspurgte grupper, da resultaterne henviser til oplevelser fra hovedsageligt de største mindretalsgrupper i EU, der er udsatte for forskelsbehandling og viktimering. Når der gennemføres sådanne sammenligninger skal der dog tages hensyn til hver gruppes forskellige baggrund og kontekst i hver medlemsstat.

**Følgende dokumenter vil blive offentliggjort med udgangspunkt i undersøgelsen og vil analysere undersøgelsens resultater på forskellige måder:**

- **en fuldstændig teknisk rapport** (april 2009)
- **en fuldstændig resultatrapport** (ultimo 2009)
- **en serie med op til ni »Data in Focus«-rapporter** (i løbet af 2009 og 2010), som vil behandle de centrale resultater fra undersøgelsen. **Data in Focus 1 omhandler resultater vedrørende romaer** (april 2009).

**Så snart alle »Data in Focus«-rapporter fra undersøgelsen er blevet offentliggjort, vil agenturet stille undersøgelsens datasæt til rådighed for offentligheden, således at resultaterne kan analyseres nærmere af enhver interesseret part — herunder regeringer, ngo'er og forskere.**

## KORT BESKRIVELSE AF DE INTERVIEWEDE GRUPPER

EU-MIDIS indsamlede informationer om hver adspurgtes personlige kendetegn, herunder: køn, alder, modersmål, statsborgerskab, fødeland, længde på ophold i landet, beskæftigelsesstatus, husholdningens indkomst, uddannelseslængde samt religion eller tro. Alle undersøgelsens resultater indhentes anonymt for at give et samlet statistisk billede, således at der ikke er nogen personer, der kan genkendes. Alle oplysninger blev givet på frivillig basis.

Derudover angav interviewerne selv baggrundsinformation om det område, hvor interviewet fandt sted, og om interviewets omstændigheder, f.eks. om den adspurgte var alene eller ej i løbet af interviewet.

**Resultater om de adspurgtes karakteristika og interviewergenereret information vil i fremtiden blive offentliggjort på agenturets hjemmeside, således at interesserede parter kan gennemføre nærmere analyser.**

### *Oprindelse*

Næsten alle adspurgte romaer var født i det land, de blev interviewet i. Dette gjaldt ligeledes for de adspurgte russere og tyrkere, hvoraf der kun var 10 %, der havde boet i landet i mindre end ti år. 41 % af russerne og 35 % af tyrkerne er dog ikke statsborgere i deres opholdsland.

I modsætning til de etablerede grupper ankom størstedelen af central- og østeuropæerne til den medlemsstat, de boede i, i løbet af de sidste fem år (og derfor var de ikke blevet statsborgere i deres nye land. Dette var der kun 7 %, der var). Nordafrikanere og personer fra Afrika syd for Sahara er de mest blandede i forhold til længden på deres ophold i opholdslandet, og disse grupper omfatter både nye indvandrere og personer, der havde boet i landet i mere end 20 år.

### *Sociodemografiske og økonomiske data*

Andelen af adspurgte kvinder og mænd er for de fleste gruppers vedkommende lige stor, men der er dog flere mænd blandt de nordafrikanske deltagere og flere kvinder blandt de russiske deltagere. Hertil kommer også, at næsten alle afrikanske indvandrere i Malta var mænd, hvilket afspejler Maltas specifikke indvandringsmønster.

Der var flest kvinder blandt de asiatiske deltagere i Cypem.

Romaerne adskiller sig fra de andre adspurgte grupper, fordi 30 % af de adspurgte romaer i undersøgelsen har gået i skole i mindre end fem år. På den anden side har 50 % af de adspurgte russere og 40-45 % af de adspurgte central- og østeuropæere og nordafrikanere gået i skole i mere end 14 år.

Arbejdsløsheden er højest blandt romaerne (i gennemsnit 23 %), men ligeledes blandt afrikanerne fra lande syd for Sahara (18 %). Beskæftigelsesfrekvensen er højest blandt central- og østeuropæerne (80 % af de adspurgte), og arbejde er hovedårsagen til deres beslutning om at immigrere. Arbejdsløshedstallene for nordafrikanere, romaer og tyrkere ville være højere, hvis det ikke var for det høje antal kvinder i disse grupper, der valgte at blive hjemme for at stå for husholdningen (30-40 % af de kvindelige deltagere).

### *Religiøs og kulturel baggrund*

Over 95 % af de adspurgte nordafrikanere og tyrkere var muslimer, og næsten samme procentdel af romaerne og russerne angav selv at være kristne. Andre religioner samt ateister var sjældne blandt de adspurgte. Over 90 % af personerne fra Afrika syd for Sahara og nordafrikanerne angav, at religion spiller en temmelig eller meget vigtig rolle i deres liv. Andelen af adspurgte, der angav, at religion ikke var ret vigtigt for dem, var høj blandt russere (48 %) og eksjugoslavere (40 %).

20-30 % af afrikanerne fra lande syd for Sahara, nordafrikanerne og tyrkerne angav, at de går i en eller anden form for traditionel eller religiøs beklædning, når de er i det offentlige rum. I alle disse grupper er det meget mere almindeligt for kvinder end for mænd at gå sådan klædt.





**Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder**

**EU-MIDIS — et overblik  
Indledning til FRA's EU-undersøgelse om forskelsbehandling**

Design: red hot 'n' cool, Wien

2010 — 20 s. — 21 x 29.7 cm

doi:10.2811/16851

ISBN 978-92-9192-406-6

TK-30-09-186-DA-N

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder er tilgængelige på internettet. Oplysningerne kan fås på: FRA's websted (<http://fra.europa.eu>).

© European Union Agency for Fundamental Rights, 2009

Eftertryk er tilladt med kildeangivelse, dog ikke til kommerciel brug.

Ansvarsfraskrivelse:

I tilfælde af spørgsmål vedrørende denne oversættelse kan du konsultere den engelske udgave, som er originalen og den officielle udgave af dokumentet.

ISBN 978-92-9192-406-6



9 789291 924066

TK-30-09-186-DA-N



■ Publikationskontoret